

Gazeta învățămîntului

120

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 534

Vineri 9 octombrie 1959

8 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

La 7 octombrie a început în întreaga țară sărbătoarea scumpă nouă tuturor, intrată în rîndul marilor sărbători tradiționale ale poporului român: „Luna prieteniei romino-sovietice”.

Anul acesta, aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie are loc în condițiile unor uluitoare succese obținute de poporul sovietic în construcția desfășurată a comunismului, în condițiile epocalelor victorii în cucerirea tainelor Cosmosului și în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, în condițiile luptei consecvente duse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste pentru asigurarea unei păci traice în lume.

Marile realizări ale Uniunii Sovietice au o puternică influență asupra evoluției umanității. Ele au ridicat pe culmi înalte prestigiul internațional al minunatului popor sovietic, ale cărui succese ne umplu sufletele de bucurie și de încredere în forțele creatoare nepuizabile ale omului liber, descătusat de sub orice exploatare.

Sintem mindri că facem parte din marea familie a popoarelor socialiste în fruntea căreia stă Uniunea Sovietică, țara constructorilor comunismului, bastion de neclintit al păcii.

Zile de sărbătoare în școli

Bucuria sărbătorii se simte pretutindeni în școlile din țara noastră. În zilele acestea de început ale Lunii prieteniei romino-sovietice au apărut, în clase, pe culoare, în cluburi și sălile de festivități ale școlilor fotomontaje cu imagini din minunata țară a constructorilor comunismului, izvoare, numere speciale ale gazetelor de perete. Formațiile artistice repetă cu asiduitate și-au îmbogățit repertoriul cu noi dansuri din tezaurul folcloric al popoarelor sovietice, cu cîntece avîntate ale făuritorilor comunismului, cu noi piese despre viața comsomoliștilor și pionierilor din marea țară prietenă.

Cercurile mîinilor îndemnatice lucrează sute de daruri care vor fi trimise prietenilor dragi, școlărilor sovietici. Și cîte alte acțiuni nu sînt trecute în planurile alcătuite în școli pentru Luna prieteniei romino-sovietice. Elevii școlilor din întreaga țară vor vizita muzeele și expozițiile închinatе vietii și luptei oamenilor sovietici, vor viziona în colectiv filmele sovietice, se vor întrece în competiții sportive organizate în cadrul manifestărilor Lunii prieteniei.

Este o adevărată întrecere între școli, între colectivele de elevi, în organizarea unor manifestări cit mai bogate în cîntec, dans sărbătorii a prieteniei, întrecere izvorită din dragostea furbintă pe care o poartă întregul nostru popor, popoarelor din țara constructorilor comunismului.

Și răsăritu câteva din planurile manifestărilor care vor fi organizate în școli.

La școlile medii „Elena Stancu”, „Zoa Kosmodemianskaja”, „Dr. Petru Groza” din București și la multe alte școli din Capitală și din țară au fost pregătite de pe acum seri închinatе științei și tehnicii sovietice în cadrul cărora specialiștii, profesorii și elevii vor vorbi despre uluitoarele succese ale savanților sovietici în cucerirea Cosmosului.

De curînd înaintată, orchestra Școlii medii „Zoa Kosmodemianskaja” se pregătește în fața Tinerii artiști sînt bucușoși că prima lor manifestare pu-

blică va fi închinată prieteniei romino-sovietice. Cercul dramatic al școlii pregătește o piesă inspirată din viața pionierilor sovietici, pe care o vor prezenta la televiziune în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice.

Cu deosebire nerăbdare așteaptă elevii școlii medii „Al. I. Cuza” din Capitală una din cele mai interesante manifestări organizate în școala lor: întâlnirea cu un grup de muncitori și profesori care au vizitat Uniunea Sovietică, care le vor vorbi despre viața și munca poporului sovietic, despre elevii sovietici, despre rezultatele lor la învățatură, despre felul în care se pregătesc pentru munca productivă.

Asemenea manifestări se întîlnesc în fiecare școală. Participînd la oricare dintre ele, veți vedea cită bucurie și căldură însuflețește pe fiecare dintre elevi în aceste zile sărbătorite și veți avea încă o puternică imagine a dragostei pe care tineretul patriei noastre o poartă Uniunii Sovietice.

Scrisori către prieteni dragi

De mult timp poștașul s-a obișnuit cu plicurile care sosesc pe adresa Imobilului cu nr. 10 din strada Arhitect I. Mincu din București. Scrisorile poartă ștampila: „C.C.C.P.” La adresa de mai sus se găsește Școala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza”.

Cu cîțiva ani în urmă, într-una din revistele sovietice pentru pionieri a apărut o poezie a unei eleve de la Școala medie nr. 28 din București. În poezie ea exprima dragostea pe care pionierii și școlarii romîni o poartă pionierilor din marea țară a socialismului al căror exempu îl au mereu în față în munca lor. De atunci, pe adresa Școlii medii nr. 28 au sosit nenumărate scrisori din partea școlărilor sovietici.

Pioniera L. Leonescu și alți pionieri din clasa a VII-a corespundea cu 15 pionieri sovietici S-au cunoscut pe litoralul Mării Negre într-o tabără internațională în timpul vacanței. Margareta Tamaș din clasa a XI-a este de trei ani prietenă cu Ludmila Rudnieva, fiica unui miner din Bogorodîk. Alexandra Ungureanu tot

din clasa a XI-a are numeroși prieteni în U.R.S.S. De curînd ea a primit de la prietena sa, Valentina, din Tula un dar deosebit, mărturie a prieteniei ce i-o poartă: fotografia tatălui său care a fost alifiată la panoul frunțașilor în muncă de la uzina „Krasnii Proletar” din Tula.

În ziua deschiderii Lunii prieteniei romino-sovietice, pe masă, în cancelarie, adus cu poșta de dimineață, stătea un plic pe care nu era scris nici un nume. Era adresat oricărui elev din clasa a IX-a, de către un școlar sovietic.

Scrisoarea această sosită în prima zi a Lunii prieteniei romino-sovietice ni s-a părut semnificativă. Se înfiripa încă o prietenie! Încă una din miile de asemenea prietenii care s-au înfiripat în ultimii 15 ani de cînd poporul român, ajutat de poporul sovietic, s-a eliberat de sub jugul fascist și și-a luat soarta în propriile sale mîini. De la depărtare de mii de kilometri elevul din Moscova și elevul din București își întînd mîinile, se destăinuiesc unul altuia. Doi fiți a două popoare unite de-a lungul veacurilor printr-o prietenie traică, de nezdruincinat! Prietenia lor e o mică părticică din marea prietenie care leagă poporul român de poporul sovietic.

Prietenii legate prin scrisori sau personal asemeni celor ale Școlii medii nr. 28 din Capitală sînt nenumărate, mii și mii. Elevii din țara noastră sînt dornici să știe cit mai multe lucruri despre marea noastră vecină, despre viața fericită a școlărilor sovietici, despre munca fără preget a poporului sovietic pentru construirea comunismului.

Stația cosmică interplanetară,

MĂREȚ SUCCES AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ SOVIETICI

La 4 octombrie 1959 de pe teritoriul Uniunii Sovietice a fost lansată cu deplin succes cea de a treia rachetă cosmică, pudînd prima stație automată interplanetară pentru cercetarea cosmosului.

Noua rachetă cosmică și stația interplanetară întrec prin proporțiile lor, prin complexitatea aparatajului științific și precizia lansării, tot ceea ce s-a realizat în acest domeniu pînă acum.

Astfel, dacă lansarea celei de a doua racheta cosmice sovietice în lună a necesitat o înaltă precizie în ce privește parametrii de mișcare a rachetei, începînd din momentul lansării și pînă la ieșirea din funcțiune a motoarelor ultimei trepte, care a fost telecomandată, la cea de a treia rachetă cosmică, careia i s-a impus o sarcină cu mult mai grea decît aselenizarea și anume plasarea ei pe o orbită circumlunară, precizia parametrilor de mișcare este — așa cum afirmă un savant de renume mondial — de 100 de ori mai mare. Fără această precizie uluitoare, racheta nu putea fi plasată pe orbita calculată și ori s-ar fi transformat într-un satelit al soarelui, ori ar fi aselenizat.

Cît de riguroase sînt condițiile cerute pentru parametri inițiali, rezultă edificator din următoarele date: viteza inițială a rachetei trebuie menținută la valoarea calculată cu o precizie de ordinul sutimii de miime din viteza inițială. De asemenea direcția și unghiul de inclinare se stabilesc cu precizia de ordinul zecimilor de secundă.

Motoarele rachetei au o putere uriașă care a permis ca greutatea ultimei trepte a rachetei să fie de 1.553 kg. fără combustibil.

Partea cea mai importantă o constituie aparatajul tehnic de cercetare științifică, excepțional de complex și perfecționat.

Ultima treaptă a rachetei conține stația interplanetară a cărei greutate este 278,5 kg. În această greutate sînt cuprinse aparatele de măsurători științifice pentru studiul zonelor de radiație cosmică, meteoriților, cîmpului magnetic, ionosferei terestre și lunare, gazului cosmic, precum

Ing. N. TALPAȘEANU
profesor fruntaș
directorul Grupului școlar „Ioan Rașcheta” — București

(Continuare în pag. 2)

La Planetarium-ul din Moscova, cea de a treia rachetă cosmică — obiectul principal al observațiilor.

Alegerile de partid

Alegerile de partid care se desfășoară în prezent și în școlile din Capitală constituie un prilej de analiză adâncă a muncii politice desfășurate de pedagogii comuniști în vederea unui învățământ fundamentat pe solide baze realist-științifice, legate de viață, care să răspundă cerințelor construcției socialiste în patria noastră.

Darea de seamă, ca și discuțiile purtate în adunarea generală a comunistilor de la Școala medie „Ion Creangă” din raionul Nicolae Bălcescu, au arătat că în această unitate munca politică a avut o orientare bună, ea fiind îndreptată în special spre conținutul învățământului. Nivelul ideologic-politic al lecțiilor, al orelor educative, al activităților în afară de clasă și extracolare, felul cum se muncește pentru înzestrarea elevilor cu deprinderi de muncă practică și pentru dezvoltarea dragostei lor față de activitățile direct productive — iată înspre ce s-a orientat în primul rând atenția comunistilor.

Cu ocazia alegerilor, biroul organizației de partid a putut raporta adunării comunistilor că în școală există o preocupare generală pentru puritatea ideologică a lecțiilor, pentru ancorarea lor în actualitatea social-politică, pentru conținutul lor științific în general. Asistențele la ore, organizate periodic de biroul organizației de bază (cu ajutorul unor comunisti ca Maria Săvulescu, M. Ciocnea, T. Gheorghiu, B. Iancu, V. Coman — oameni cu o bună pregătire profesională și politică) au îndreptat concluzia exprimată în adunarea generală că pedagogii din școală se străduiesc să dea lecțiilor conținutul științific necesar. Bunoară, la literatură română fenomenele literare, viața și operele scriitorilor sunt studiate în raport cu frământările sociale și politice, cu situația economică din epocile respective. Profesorul Emil Girlea, de pildă, vorbind elevilor despre revistele „Contemporanul” și „Junimea” a arătat că acestea au reflectat pe plan cultural starea economico-politică și socială de la noi la stăruirea secolului trecut. Studiind cu elevii literatura promovată de revista „Contemporanul”, el i-a ajutat să înțeleagă că aceasta este pătrunsă de revolta împotriva nedreptăților sociale caracteristice regimului dominant de coaliția burgheză-moșieră, cuprinde elemente de critică ascuțită a orânduirii burghezo-moșierești, a instituțiilor și moralei descompuse a exploataților. Profesorul a relevat faptul că teoria artei cu tendință, prin prisma căreia aprecia revista valoarea operelor de artă, este o expresie a ideologiei înaintate, progresiste, că ea se opune diametral teoriei junimiste a artei pentru artă — expresie a ideologiei reacționare burghezo-moșierești. Biroul organizației de bază a relevat preocuparea susținută a profesorilor de științe naturale de a contribui la înarmarea elevilor cu bazele concepției materialist-

dialectice și de a înlătura orice manifestare a concepțiilor idealiste din mentalitatea lor. Amintind spre ilustrare câteva din lecțiile de geologie și botanică, dădea de seamă a scos în evidență grija pedagogilor de a convinge pe școlari că lumea nu a fost creată de o forță supranaturală și că viața este rezultatul unui îndelungat proces de dezvoltare a materiei.

Folosirea lecțiilor pentru educarea elevilor în spiritul patrioticismului socialist s-a făcut cu deosebire simțită în școală. Așa cum a arătat în adunarea generală, în orele de economie politică comunistă V. Coman caută să dezvolte în sufletele școlărilor dragostea pentru patria socialistă, admirația față de minunatele realizări ale oamenilor muncii conduși de partid, încrederea în trăinicia regimului nostru democrat-popular. La lecția „Dezvoltarea planică a economiei naționale”, bunoară, profesoara a jinit să sublinieze că munca voluntară este pentru fiecare tinăr o datorie patriotică, ea aducând statului economii care vor contribui la îndeplinirea sarcinilor marșale izvorite din mersul nostru înainte.

Colectivul pedagogic al școlii medii „Ion Creangă”, ajutat permanent de către organizația de partid, a înțeles pe deplin în ce constau și cum trebuie îndeplinite sarcinile de mare răspundere ale celor ce slujesc învățământului nostru. De aceea, este mereu vie preocuparea cadrelor didactice din școală pentru legarea învățământului de producție. Trebuie spus că această problemă a ocupat un loc de seamă în dezbaterile adunării generale de alegeri, reflectând grija comunistilor pentru felul cum se îndeplinește această importantă sarcină a școlii Propaganda desfășurată de ei în lumina hotărârilor de partid și de stat elaborate în acest sens a avut ca rezultat faptul că în anul școlar trecut elevii au fost mereu mai mult ajutați să efectueze lucrări practice, pe de o parte în laboratorul școlii (fie în cadrul lecțiilor, fie în legătură cu activitățile din cercurile de elevi) și pe de altă parte în întreprinderi. Dezbaterile din adunarea generală au arătat însă că mai ales practica în producție i-a ajutat pe școlari să-și însușească deprinderi de muncă direct productivă, să îndrăgească meseriile. Datorită muncii lor la cot cu cei ce produc bunurile materiale ale societății, astăzi elevii prețuiesc și slujează și mai mult pe muncitori, pe fruntașii în producție, manifestându-și dorința de a deveni asemenea lor.

Pe lângă dezbaterile problemelor legate de conținutul învățământului din care am spus-cuit câteva, darea de seamă și discuțiile din adunarea generală de alegeri de la Școala medie „I. Creangă” au analizat și modul în care s-a realizat conducerea politică a organizației U.T.M. și a celorlalte organizații de masă, felul cum membrii

și candidații de partid își duc la îndeplinire sarcinile, cum se respectă principiul muncii colective și al democrației interne de partid. Un loc important în dezbaterile adunării generale l-au ocupat rezultatele obținute de comunisti în ridicarea nivelului lor ideologic-politic, problemele legate de buna desfășurare a învățământului ideologic al cadrelor didactice, de al cărui conținut se leagă direct nivelul predării.

Se poate afirma că dezbaterile din adunarea generală de alegeri de la Școala medie „Ion Creangă” au reușit să analizeze cele mai importante probleme ale muncii politice. Ar fi fost necesar însă ca alături de darea de seamă cit și intervențiile unor tovarăși să îi fost mai combative, să fi dezvoltat cu mai mult curaj lipsurile, să fi cuprins referințe mai concrete la felul în care au fost respectate hotărârile de partid luate anterior.

Comunistii de la Școala medie „Ion Creangă” din Capitală au plecat din adunarea generală hotărâți să vegheze în continuare la puritatea ideologică a învățământului, la conținutul marxist-leninist al muncii școlare — aceasta fiind sarcina cea mai de seamă a muncii politice desfășurate în școli.

I. PURCEL
instructor
al Comitetului orășenesc P.M.R.
București

DE LA MINISTERUL ÎNVAȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Sărbătorirea în școli a „Lunii prieteniei romino-sovietice”

Ministerul Învățământului și Culturii a trimis școlilor îndrumări cu privire la sărbătorirea „Lunii prieteniei romino-sovietice”, care are loc între 7 octombrie și 7 noiembrie.

Potrivit îndrumărilor, în școlile de cultură generală, profesionale, agricole și de meserii, școlile tehnice și tehnice de maștri, pedagogice și speciale se vor organiza următoarele acțiuni:

— Între 7-11 octombrie vor avea loc festivități pentru deschiderea „Lunii prieteniei romino-sovietice” care vor consta din expuneri ale cadrelor didactice despre însemnătatea tradiției sărbătorii și din programe artistice.

— Între 11-17 octombrie se vor organiza cu elevii din clasele mai mari și cu cadrele didactice conferințe și vizionări de diafilme și filme documentare privind succesele obținute de U.R.S.S. în îndeplinirea sarcinilor planului septenal, în mecanizarea și automatizarea producției, în dezvoltarea chimiei și agriculturii. Pentru cadrele didactice se vor organiza expuneri pri-

vind dezvoltarea școlii sovietice și întărirea legăturii ei cu viața.

— În perioada 19—25 octombrie vor avea loc acțiuni consacrate literaturii și artei sovietice și care vor consta din vizionarea de spectacole cinematografice în cadrul festivalului filmului sovietic, seri literare, recenzii, întâlniri cu scriitorii, concursuri „Drumeții veseli”

— Între 26 octombrie — 1 noiembrie se va vorbi elevilor și cadrelor didactice despre aniversarea a 25 de ani de la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S.” și a 15 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului și se vor organiza întâlniri cu tovarăși care au participat la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S.”, precum și cu activiști A.R.L.U.S.

Elevii vor putea participa la competițiile sportive organizate în cinstea sărbătoririi „Lunii prieteniei romino-sovietice”.

Acțiunile recomandate se vor organiza, cu sprijinul Consiliilor locale A.R.L.U.S., în cadrul activității extracolare, evitându-se supraîncărcarea elevilor.

Viața sindicală în școli

Mai multă grijă pentru munca profesională

Școala medie „I. L. Caragiale” din Ploiești este apreciată de organele locale de învățământ ca una din cele mai bune școli din regiune. Tovarășa Aspasia Vasiliu, directoarea școlii, a planificat în timp și cu minuțiozitate activitatea ce se va desfășura pe întreg parcursul anului. Învățătorii și profesorii se străduiesc acum să rezolve cât mai bine numeroasele probleme pe care le ridică activitatea lor de zi cu zi, iar ceilalți oameni ai muncii din școală și internat luptă pentru a asigura elevilor și cadrelor didactice condiții bune de muncă. Și unii și alții, fiind sprijiniți și îndrumați atent de conducerea școlii și de organizația de partid, au obținut frumoase succese în activitatea lor. Școala se poate mândri, de pildă, cu realizările înregistrate chiar de la începutul anului școlar în domeniul școlarizării, al organizării practicii în producție a elevilor, în stringerea legăturilor dintre școală și familie, în rezolvarea pentru mulți ani a unor probleme gospodărești, ca instalarea noilor cazane de calorifere, efectuarea unor reparații generale la internat, amenajarea salilor și laboratoarelor de fizică, științe naturale.

Din păcate, la realizările înregistrate de membrii de sindicat de la Școala medie „I. L. Caragiale” din Ploiești, comitetul de instituție al școlii a avut o contribuție foarte slabă. Să vedem pentru ce.

La o analiză atentă a modului cum se desfășoară activitatea sindicală rezultă în primul rând o greșită înțelegere a rolului organizației sindicale în activitatea școlii. Activitatea sindicală de aici se rezumă la stringerea cotizațiilor și la întocmirea formelor pentru plata diferitelor ajutoare cuvenite pe linia asigurărilor sociale. Din sfera preocupărilor comitetului de instituție lipsesc problemele legate de activitatea profesională a cadrelor didactice, precum și cele referitoare la munca cultural-educativă în rândurile membrilor de sindicat. Comitetul de instituție consideră că este suficient să ajute direcția școlii în rezolvarea unor probleme legate de procesul de învățământ numai atunci când aceasta îi cere ajutorul. Pina acum însă conducerea școlii n-a solicitat acest sprijin decât atunci când s-au ivit diferite greutăți în relațiile dintre direcție și cadrele didactice, sau nelămuriri în rândurile salariaților. Cu alte cuvinte comitetul de instituție a adoptat o atitudine pasivă — e drept, comodă dar dăunătoare pentru buna desfășurare a muncii sindicale din școală.

Faptul că președintele comitetului de instituție nu a participat la elaborarea planului general de activitate al școlii a făcut ca acesta să nu cunoască pină acum care sunt problemele din acest plan la rezolvarea cărora este necesară contribuția sindicatului.

Este cât se poate de dăunător că activitatea sindicală nu se desfășoară după un plan. Aici „munca” se duce pe baza unor obiective nescrise, foarte generale. Tovarășa Maria Simionescu, președinta comitetului, motivează că fiind ocupată n-a avut timp să alcătuiască planul de activitate. Se știe însă că planul de muncă trebuie întocmit în colectiv de membrii comitetului și definitivat

în ședința plenară pentru a fi cunoscut de toți membrii de sindicat.

Din discuțiile cu tovarășa președintă a comitetului reiese că nu se cunoaște bine nici ce anume trebuie să cuprindă planul de muncă în domeniul sprijinirii activității profesionale. El trebuie să stabilească obiectivele muncii izvorite din sarcinile școlii în perioada respectivă, precum și măsurile și acțiunile care urmează să se organizeze în vederea traducerii în viață a acestor obiective. Este foarte important ca în planul de muncă să se prevadă obiective concrete și nu generalități. Planul de muncă al organizației sindicale de la această școală pe primul trimestru al anului școlar ar fi putut să cuprindă, de pildă, obiective ca: „Sprijinirea cadrelor didactice în desfășurarea recapitulării la începutul anului”, prin organizarea unui schimb de experiență între profesorii cu bune rezultate în acest domeniu și celelalte cadre didactice, „Legătura dintre școală și familie la început de an”, prin organizarea unor consfătuiri de muncă pe această problemă între membrii de sindicat diriginți, învățători, ș.a.

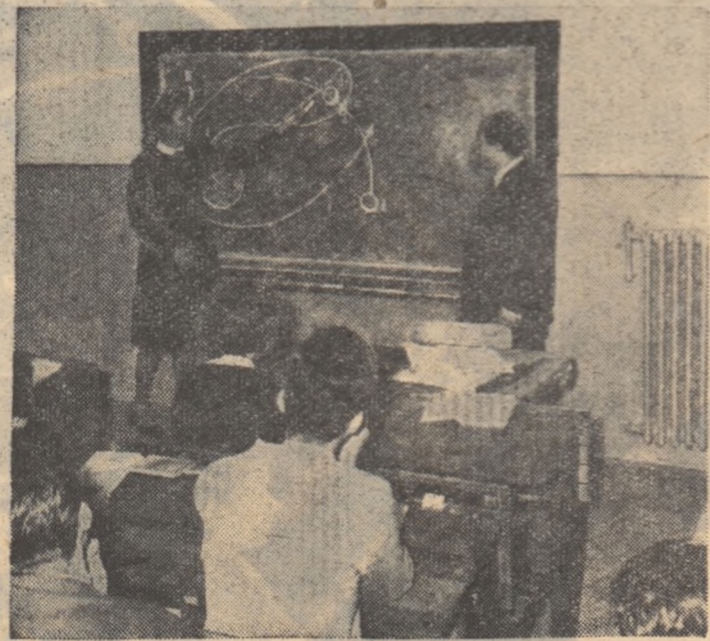
O consecință a înțelegerii înguste a rolului sindicatului din școală de către comitetul de instituție precum și a stilului defectuos în care a muncit acesta este faptul că cele trei grupe n-au devenit centrul de greutate al activității sindicale — așa cum ar fi fost necesar — că pină în prezent ele n-au desfășurat nici o activitate utilă membrilor de sindicat. Școala are foarte mari posibilități pentru o activitate sindicală multilaterală. Cu oarecare preocupare s-ar fi putut organiza, de pildă, un colț roșu, unde să se țină diferite conferințe cu caracter profesional și politico-ideologic, să se organizeze consultații profesionale, să se inițieze o bibliotecă cu materialul documentar necesar celor care studiază în învățământul politic etc.

Deficiențele în stilul de muncă al acestui comitet sindical se datoresc și lipsei de îndrumare și control din partea organelor sindicale superioare și în primul rând a Comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din orașul Ploiești.

Continuând să nu încească neplanificat, sector, fără perspective, activitatea sindicală de la Școala medie „I. L. Caragiale” nu va contribui nici pe viitor la îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor ce rev membrilor de sindicat. Or, pe măsură ce anul școlar înaintează, problemele ce se ridică în munca învățătorilor și profesorilor sunt tot mai complicate, buna lor rezolvare reclamând un permanent ajutor reciproc, de organizarea căruia se cuvine să se ocupe comitetul de instituție.

Comitetul de instituție de la Școala medie „I. L. Caragiale” din Ploiești trebuie să treacă de urgență la înlăturarea lipsurilor în propria lui activitate, precum și la învierea activității grupelor sindicale. Pentru aceasta sînt necesare din partea lui perseverență și conștiințiozitate în tratarea sarcinilor sindicale precum și o îndrumare mai substanțială din partea Comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din orașul Ploiești.

CONST. RADOI

Cunoștințele elevilor din clasa a XI-a a Școlii medii „Dr. Petru Groza” din Capitală, se completează cu noi și interesante date științifice. De astădată acestea sînt furnizate de lansarea Lunnik-ului 3.

IN CASELE DE COPII

În Republica Populară Română copiii sînt înconjurați de grija și dragostea părintească a partidului și guvernului, de grija și dragostea întregului popor muncitor. În școlile preșcolare pentru viața a tineretului, statul nostru democrat-popular lărgeste an de an rețeaua instituțiilor de învățămînt și educație și asigură condițiile pentru continua îmbunătățire a conținutului activității lor.

O deosebită arie poartă regimul nostru copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. Statul democrat-popular a luat asupra sa întreaga muncă de creștere și educare a acestora creînd case de copii care sînt adevărate cămine părintești, menite să crească tineri cu o pregătire multilaterală, buni constructori ai socialismului și apărători ai cuceririi lor sale. Aproape 10.000 de copii sînt crescuți și educați în acest an în cele 87 case de copii existente în țara noastră. Mai tîrziu acești copii vor intra în viața socială fiind chemați să se integreze în lupta și munca întregului popor pentru construirea vieții noi. Prin caracterul și sarcinile ce li se propun, prin condițiile ce le asigură și prin metodele pe care le folosesc, casele de copii se deosebesc radical de vechile orfelinate, care izolau pe copii de societate, nu-i pregăteau pentru viață și îi întrețineau în condiții necorespunzătoare.

Casele de copii au rolul de a asigura, prin școala de cultură generală, instruirea și educarea copiilor încredințați în aceleași condiții ca și a copiilor crescuți în familie, creîndu-le în acest scop condițiile materiale corespunzătoare. Este de la sine înțeles că sarcinile caselor de copii nu se pot însă limita numai la atita.

Intrucît copiii din casele de copii își petrec aici aproape întreaga lor copilărie și tot timpul în afara celui cît sînt la școală, activitatea în casele de copii trebuie să fie subordonată în primul rînd scopului de a-i pregăti pe copii în vederea încadrării lor cu succes în viața socială, în producție, de a-i învăța să muncească, să iubească munca și pe oamenii muncii, de a face din ei membri demni ai marii familii a celor ce muncesc. La aceasta contribuie atît cunoștințele și deprinderile cîpătate în școală cît și activitățile din casa de copii care se desfășoară în afara orelor de studiu, adică în timpul liber al copiilor.

Trebuie subliniat de la început că timpul liber al copiilor din casele de copii înseamnă activitate organizată și nici decum ceva la voia întîmplării care să ducă la inactivitate pentru elevi și educatori. Este greșită însă și poziția unor pedagogi din casele de copii, care practică o organizare exagerată, îi supraîncarcă pe copii cu tot felul de activități, adeseori chiar activități care repetă pe cele desfășurate în școală, le stîrbesc copiilor posibilitatea de a-și alege singuri ocupațiile cele mai atractive.

În afara timpului destinat învățării, de care se leagă în primul rînd munca elevilor din casele de copii, aceștia se odihnesc, se ocupă de rezolvarea nevoilor zilnice, se joacă, și tot acum participă la diferite activități împreună cu tot colectivul sau după preferințele și inclinațiile lor, la libera alegere.

Casele de copii, avînd în vedere condițiile care li s-au creat, au mari posibilități pentru organizarea unor activități variate, atractive, interesante și cu un bogat conținut instructiv-educativ, activități care să-i apropie pe copii de societate, de viața de toate zilele.

În funcție de caracterul și conținutul activităților, ele trebuie să se desfășoare în ateliere, cluburi, biblioteci, pe terenul de sport sau în mijlocul naturii, prezentînd anumite particularități față de activitățile din școală. De acest lucru trebuie să țină seamă educatorii din casele de copii.

Pregătirea copiilor din casele de copii pentru viață, pentru intrarea în societate presupune dezvoltarea deprinderilor de muncă, formarea unei concepții juste despre muncă și dezvoltarea spiritului de bună gospodărie, prin antrenarea în diferite forme ale muncii fizice accesibile lor.

Primul pas în această direcție îl constituie munca de autodeservire și gospodărească, la care pot fi antrenați în mod permanent toți copiii și care constă în aranjarea paturilor, curățirea îmbrăcămintii și încălțămîntei, repararea rufăriei de pat și de corp, aranjatul și servitul mesei, curățirea încăperilor și a vaselor, ajutorul dat la bucătărie, îngrijirea grădinii de flori și de zarzavat, îngrijirea animalelor, amenajarea terenului de joc etc. Multe din aceste munci sînt efectuate în folosul întregului colectiv, de aceea copiii trebuie să fie pătrunși de însemnătatea lor și de îndeplinirea în cît mai bune condiții. Faptul că un copil îndeplinește o muncă utilă tuturor sporește simțul răspunderii personale și respectul față de munca altora, dezvoltă sentimentul colectivismului.

În afara de acestea copiii pot fi antrenați în îndeplinirea unor munci speciale, ca expedierea corespondenței, serviciul la telefon sau la poartă, distribuirea scrisorilor și ziarelor, primirea și însoțirea mușafirilor etc. care capătă o importanță deosebită în fața copiilor.

Munca obstească constituie de asemenea o activitate importantă în timpul liber al copiilor. Ea se efectuează în afara casei de copii, în interesul societății și constă în acțiuni patriotice: culegerea spicelor, colectarea de fier vechi, hîrtie și alte deșeurii, culegerea plantelor medicinale și a fructelor de pădure, sădirea pomilor, ajutorul dat gospodăriilor colective sau de stat în timpul muncii agricole, lucrările pe șantierul de construcții etc. Intrucît copiii mai efectuează astfel de munci și în cadrul școlii, pentru a nu-i supraîncărca este bine ca cele organizate de casele de copii să se desfășoare în special în vacanțele școlare, cînd copiii își petrec timpul numai în casa de copii. Participînd la astfel de acțiuni cu caracter patriotic, copiii pot să-și dea seama de elanul nestăvilal al oamenilor muncii pentru construirea socialismului, să înțeleagă că în patria noastră munca este o chestiune de onoare, de eroism și să se încadreze încă de pe băn-

cile școlii în munca și lupta întregului popor. Multe case de copii au inițiat cu copiii importante acțiuni patriotice în timpul vacanțelor. Astfel, elevii casei de copii din Arad au lucrat voluntar pe șantierul uzinei de vagoane, cei de la Dorohoi au colectat hîrtie și plante medicinale, au plantat pomi și au curățat de mărăcini 400 ha de izlaz, cei de la casa de copii nr. 7 din București au lucrat pe șantierul școlii din cartier.

O importantă activitate care le formează copiilor deprinderi de muncă și le dezvoltă dragostea față de aceasta este activitatea în camerele de lucru-atelier, unde munca se diferențiază după puterile și aptitudinile lor. Munca în camerele de lucru-atelier nu trebuie confundată cu lucrările practice de atelier care se efectuează la școală și nu trebuie să fie o repetare a acestora. Copiii lucrează cu plăcere în camere de lucru-atelier și se mîndresc cu obiectele confecționate de ei. De aceea, ei trebuie să aibă posibilitatea să participe la libera alegere și să confecționeze obiecte utile pentru ei și pentru casa de copii, pe care să le folosească pentru întreținerea și înfrumusețarea căminului în care locuiesc. Mai mult chiar, țînînd seamă de sarcinile pe care partidul le-a pus în fața școlii, munca din casele de copii trebuie să devină o muncă productivă, copiii să lucreze și obiecte care pot fi valorificate. Acest lucru face să crească respectul copiilor față de muncă, le oferă satisfacții morale și, în același timp, contribuie la îmbunătățirea condițiilor materiale ale caselor de copii. Covaarele lucrate de elevele de la casa de copii din Buzău, fețele de masă împodobite cu cusături naționale confecționate de fetele de la casele de copii din Lugoj, Botoșani, Sighișoara sau „A. S. Makarenko” din București, obiectele lucrate în atelierele de țîmplărie și lăcătușărie ale caselor de copii din Tulcea, Beiuș, Mediaș, Sibiu, Porcesti au stîrnit admirația vizitatorilor care le-au văzut la expoziții și constituie un exemplu concludent de ceea ce se poate realiza în această privință.

Dar casele de copii trebuie să dea societății nu numai tineri cu o bună pregătire de cultură generală, cu deprinderi de muncă și cu spirit de bună gospodărie, ci și tineri cu preocupări variate, cu dragoste pentru artă, pentru frumos, cu simț estetic, puternici și armonios dezvoltati din punct de vedere fizic. Acest lucru se poate realiza prin activitatea în cadrul diferitelor cercuri și prin buna organizare a jocului și sportului. În casele de copii există toate posibilitățile pentru descoperirea și stimularea talentelor, pentru dezvoltarea fiecărui copil în direcția aptitudinilor sale. Acest lucru este confirmat de rezultatele obținute de unele case de copii, ale căror orchestre, echipe artistice sau de dansuri au fost foarte apreciate cu prilejul diferitelor manifestări artistice sau serbări tradiționale. Astfel, casele de copii din Constanța, București, Cluj, Piatra Neamț, Cîmpulung și altele au organizat orchestre de mandoline care au reușit frumose succese fiind premiate la concursurile locale sau regionale. Activitatea artistică se poate desfășura însă în domenii variate: desen, pictură, sculptură, muzică vocală și instrumentală, dans, teatru și are o mare valoare pentru lărgirea orizontului de cunoștințe al copiilor, pentru dezvoltarea capacităților intelectuale și fizice și pentru întărirea încrederii în forțele proprii.

Varietatea de activități ce se pot organiza în casele de copii și faptul că aproape în întregime acestea se desfășoară în colectiv exercită o puternică influență asupra educării comuniste a copiilor. Viața în colectiv le dezvoltă sentimentul de solidaritate tovarășească și într-ajutorare frățească, mîndria pentru micul lor cămin, iar atragerea copii-

lor în activități plăcute potrivit inclinațiilor și preferințelor lor contribuie la dezvoltarea inițiativei, spiritului de organizare, de disciplină. Îndeplinirea anumitor îndatoriri în folosul întregului colectiv, antrenarea copiilor în păstrarea, îngrijirea și gospodărirea bunurilor din casa de copii contribuie de asemenea la educarea lor în spiritul cinstei, corectitudinii, al grijii față de avutul obștesc și al intransigenței față de lipsuri. În casele de copii se îmbină în modul cel mai larg interesele personale cu cele ale colectivului. Veghînd, de exemplu, la păstrarea și îngrijirea avutului casei de copii, aceștia pot să-și dea seama în mod direct că numai așa își pot face o viață mai bună, mai plăcută și mai îndestulată. Trăsăturile negative de caracter nu pot fi trecute în nici un caz cu vederea aici, bine înțeles dacă educatorii sînt ei înșiși un exemplu demn de urmat și dau dovadă de fermitate, pentru că aceste trăsături lovesc în primul rînd în interesele întregului colectiv.

În întregul lor muncă instructiv-educativă pedagoșii din casele de copii trebuie să se sprijine pe organizația de pionieri, în jurul căreia se poate încheia cel mai bine colectivul casei și care poate fi motorul celor mai variate și folositoare acțiuni.

Succesul muncii de creștere și pregătire pentru viață a copiilor din casele de copii va fi asigurat numai dacă ele nu vor fi izolate de restul societății, dacă vor păstra o strînsă legătură cu realitatea inconjurătoare. La aceasta poate contribui în primul rînd legătura strînsă cu întreprinderea care patronază casa de copii, cu muncitorii din întreprindere. Această legătură trebuie să capete însă caracterul unui ajutor reciproc. În timp ce muncitorii frunțași vor împărtași copiilor din viață și realizările lor, iar întreprinderea va acorda sprijin material casei de copii, aceștia vor putea participa la acțiuni obștești în întreprindere, vor prezenta în fața muncitorilor programe cultural-artistice și îi vor invita pe ei și familiile lor la serbările tradiționale din casa de copii. În același timp, copiii trebuie să păstreze o legătură strînsă cu cadrele didactice, cu colegii lor de școală și cu familiile acestora, cu organizațiile obștești și cu comitetele de sprijin de pe lingă casele de copii.

Prin excursiile pe care casele de copii le întreprind îndeosebi în timpul vacanțelor, prin vizite în întreprinderi și prin taberele ce se organizează la munte sau la mare, copiii vor avea posibilitatea să cunoască mai bine bogățiile și frumusețile patriei, realizările regimului democrat-popular și grija partidului față de oamenii muncii, ceea ce va contribui la întărirea sentimentului lor de dragoste față de patrie și de partid.

Neavînd familii, în cele mai multe cazuri tinerii crescuți în casele de copii pășesc direct din aceste case în viața ca muncitori calificați, tehnicieni, ingineri, profesori, medici. De aceea, pedagogilor care-i educă le revine o mare răspundere față de societatea noastră. Ei au datoria de a dovedi prin fapte că au înțeles sarcinile ce le stau în față și că știu să crească oameni pe deplin pregătiți să devină folositori patriei.

NICOLAE SIPOȘ

director general
în Ministerul Învățămîntului și Culturii

În casele de copii se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică prilej de afirmare a multor talente. Peste 35 case de copii au organizat formații artistice instrumentale, care au fost premiate la diferite concursuri. Astfel, casa de copii din Botoșani are o formație de aproape 100 instrumentiști și dispune de: 90 muzicute, 11 vioară, 13 mandoline, 9 balalaici, 4 ghitare, 1 acordeon și alte instrumente, iar casa de copii „A. S.

Makarenko” din București, a cărei formație numără 80 instrumentiști, posedă, printre altele, 7 vioară, 20 mandoline, 3 balalaici, 8 ghitare, 2 acordeoane, 1 contrabas, 2 violoncele, 2 fluiere, 1 banjou și 1 pian.

La casa de copii nr. 7 din București s-a organizat chiar un taraf care a prezentat programe la televiziune. La fel de cunoscute sînt și formațiile de instrumentiști de la casele de copii din Constanța, Lugoj, Arad,

Miercurea Nirajului, Bușteni și altele.

Ca urmare a grijii partidului și guvernului, casele de copii sînt înzestrate cu biblioteci, cu ateliere care an de an sînt tot mai bine utilizate. Un bun exemplu în această privință este atelierul de țesut covoare de la casa de copii din Buzău, atelierul de țîmplărie de la casa de copii din Miercurea Ciuc-Șumuleu, atelierele de lăcătușărie de la ca-

sele de copii din Beiuș, Arad și altele. Majoritatea caselor de copii posedă loturi agricole pe care copiii își adîncesc cunoștințele și deprinderile de muncă și care contribuie la o mai bună aprovizionare a lor cu legume și zarzavaturi. Astfel, casa de copii din Găvoajdia are un lot de aproape 3 ha, iar cea din Terogova de 2 ha.

În timpul vacanței de vară, cea mai mare parte a copiilor din

casele de copii sînt trimiși în tabere. În fiecare an casele de copii din Cîmpulung Muscel, Cluj, Sibiu își organizează tabere proprii la mare, iar cea din Constanța la munte.

În anul 1958, 100 de copii și-au petrecut chiar o parte din vacanță în taberele din R. P. Ungară și din R. Cehoslovacă, în timp ce un număr corespunzător de copii din aceste țări și-au petrecut vacanța în taberele caselor de copii din țara noastră.

Studiul mașinilor

Începând cu acest an școlar, la clasele VIII-XI s-a introdus „Studiul mașinilor cu aplicații practice”, studiu care are drept scop familiarizarea elevilor cu diferite mașini unelte, automobilul, tractorul, mașini și aparate electrice etc. și înarmarea lor cu priceperi și deprinderi de muncă a acestora. Pentru a veni în ajutorul profesorilor care predau acest obiect, vom încerca să dăm unele îndrumări metodice asupra folosirii cum trebuie să se predea una din aceste lecții și anume: „Prinderea pieselor în strung”.

Pregătirea profesorului pentru lecție. Predarea cu bune rezultate a cunoștințelor privind studiul mașinilor cere profesorului să se pregătească cu cea mai mare grijă și conștiință oțzitate pentru fiecare lecție. În cadrul acestei pregătiri profesorul trebuie să studieze mai întâi conținutul temei curente (în cazul nostru conținutul temei nr. 2. Prinderea pieselor în strung, mărirea strungului; exerciții de strunjire cilindrică exterioră și interioară, conică, retezarea, găurirea și filetarea) pentru a stabili scopul didactic principal urmărit în fiecare lecție precum și metodele pe care le va folosi în predarea lecției. Va trece apoi la studierea lucrărilor de specialitate ca: „strunjirea metalelor” din manualul pentru școlile profesionale și studierea îndrumărilor metodice privind fixarea pieselor în strung din „Metodica învățământului practic pentru strungari universali”.

Tot în timpul pregătirii pentru lecție profesorul trebuie să procure materialul didactic și dispozitivele necesare atât în timpul demonstrării procedurilor de fixare în strung a pieselor de prelucrat, cât și în efectuarea exercițiilor practice. De asemenea, trebuie să verifice starea strungurilor din atelier, să experimenteze el însuși diferitele procedee de prindere în strung a pieselor de prelucrat, pentru ca activitatea lui cu elevii să se desfășoare în condiții cât mai bune. Iși va întocmi apoi planul desfășurării lecției.

Partea organizatorică a lecției are o mare importanță pentru buna reușită a acesteia. De aceea, profesorul maestrul trebuie să îndrume și să orienteze pe elevi asupra activității pe care o vor desfășura din momentul intrării lor în atelier, acordând multă atenție problemelor de protecție a muncii.

Lecția începe cu verificarea cunoștințelor elevilor privind strungul paralel. Pentru aceasta profesorul va folosi metoda conversației, adresând elevilor întrebări de felul următor: Care sunt părțile principale ale strungului? Cum se transformă energia electrică în energie mecanică la strung? Ce operații se pot executa la strung? etc.

După reamprospătarea cunoștințelor, care poate dura circa 15 minute, profesorul anunță subiectul lecției noi și trece la explicarea acesteia arătându-le elevilor diferitele procedee de prindere a pieselor în strung și

anume: prinderea piesei în universal și strungului, prinderea piesei în universal și în virful păpușii mobile, prinderea piesei între virfuri și prinderea piesei în platou explicându-le totodată când se folosește un procedeu sau altul.

Astfel, prinderea unei piese în universal (fig. 1) se folosește atunci când piesele de strunjit sînt scurte. Piesa de prelucrat este prinsă în cele trei făci ale universalului care fac între ele unghiuri de cîte 120 grade. Se arată apoi în ce constă mecanismul mișcărilor pe care le execută făcile universalului pentru a realiza stringerea și centrarea precisă a piesei cilindrice după axa de rotație a axului principal al strungului.

În continuare, profesorul explică elevilor că atunci când avem de prins o piesă în excențric se folosește universalul combinat care permite ca regărea fălcilor să se facă și independent prin manevrarea fiecărei fălci în parte.

După ce demonstrează cum se prinde o piesă în universalul strungului, profesorul prezintă un alt procedeu de prindere a pieselor de prelucrat și anume prinderea în universal și virful păpușii mobile (fig. 2). Avînd o bară de oțel dinaintea pregătită profesorul arată elevilor în ce constă acest procedeu prințind un capăt al barei în universal iar celălalt capăt fixîndu-l cu virful păpușii mobile prin învîrtirea roții de mîna. Va acorda multă atenție și explicării celorlalte procedee de prindere a piesei în strung, insistînd asupra construcției mecanismelor cu care se realizează acestea. La explicarea diferitelor metode de prindere a piesei în strung profesorul va insista asupra precizării cazului în care se folosește o metodă sau alta. De exemplu predîndu-le procedeu de fixare prin prinderea piesei între virfuri (fig. 3) după ce le va arăta că găurile de centrare sînt cilindrice spre exterior avînd formă tronconică (fig. 4) profesorul maestrul va insista asupra faptului că această metodă se folosește atunci cînd e nevoie să se strunjească suprafețele exterioare ale unor bare și arbori de mări lungimi, etc.

De asemenea, profesorul maestrul trebuie să arate elevilor cum se reglează strungul în vederea strunjirii. În acest scop le va arăta cum se verifică dacă virfurile păpușii fixe și mobile se află pe axa de rotație a axului principal, cum se verifică dacă cușitul se deplasează paralel cu acest ax, explicîndu-le cum dacă aceste virfuri nu sînt la aceeași înălțime sau dacă unul din ele se află deplasat lateral față de celălalt, suprafața strunjită nu mai este cilindrică. Profesorul maestrul trebuie să atragă atenția elevilor asupra modului cum se stringe piesa între virfuri. O piesă prinsă bine trebuie să se rotească liber între virfuri.

Atunci cînd va explica prinderea pieselor de prelucrat în

platou, profesorul maestrul va arăta practic modul cum acționează piesele acestuia și în ce constă securitatea muncii în timpul strunjirii prin acest procedeu.

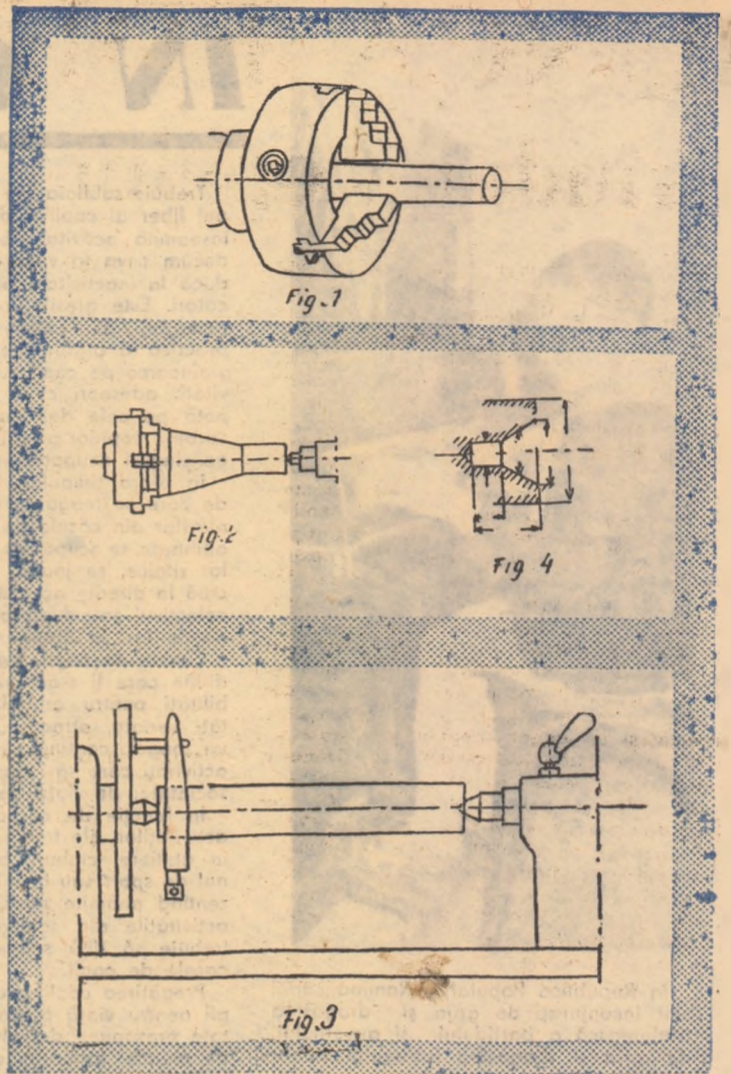
Pentru a verifica în ce măsură elevii au înțeles atât explicațiile cât și procedeele de prindere a pieselor în strung, este bine ca profesorul să ceară citorva elevi să reproducă cele predate.

După reproducerea de către cei cîțiva elevi a procedurilor de fixare a pieselor în strung, întreaga grupă de elevi va trece la efectuarea exercițiilor practice. În cazul cînd în atelier sînt numai 1-2 strunguri grupa va fi împărțită pe subgrupe, iar profesorul maestrul va urmări ca fiecare elev sau grupă de doi elevi să execute practic prinderea piesei în strung prin procedeele învățate.

La sfîrșitul lecției, profesorul maestrul își va rezerva timp pentru analiza desfășurării lecției, accentuînd din nou și cu această ocazie asupra particularităților fiecărui procedeu de prindere a piesei în strung și totodată insistînd asupra protecției muncii în timpul lucrului.

Aceste îndrumări date în legătură cu predarea lecției „Prinderea pieselor în strung” sînt bineînțelese orientative. Ele se pot completa și îmbunătăți de către profesorii maiștri care predau aceste lecții, pe baza experienței dobîndite în munca lor de zi cu zi.

M. TEODOR

Schemele mecanismelor de prindere a piesei în strung.

Lecții de aritmetică la clasa a IV-a

Prin lecțiile de matematică ce se predau la clasa a IV-a trebuie să se formeze la elevi deprinderea de a efectua rapid și corect, mîntal și scris operații de aritmetică cu numere întregi și zecimale, abstracte și mai ales concrete, a înțelege și a rezolva probleme care cer cunoștințe elementare despre fracțiile ordinare. De asemenea elevii clasei a IV-a vor rezolva la lecțiile de aritmetică multiple probleme privind exprimarea prin procente a diferitelor realizări din practica construcției socializării și vor primi cunoștințe de geometrie plană strîns legate de aspectele realității înconjurătoare.

La clasa a IV-a efortul învățatorului de a ajuta pe elevi să-și însușească temeinic cunoștințele de aritmetică și geometrie trebuie să se împletească cu grija pentru a le asigura acestora perspectiva adîncirii cunoștințelor respective în cadrul lecțiilor de aritmetică ce li se vor preda în clasele următoare, respectiv în clasele a V-a și a VI-a.

Lecția de aritmetică cu tema „Probleme cu toate operațiile” ținută la clasa a IV-a „B” de la Școala de 7 ani din Urziceni, de către tovarășa învățătoare Elena Tănăsescu, a ilustrat într-o bună măsură, prin felul cum elevii au știut să efectueze o serie de operații aritmetice, grija tovarășei Tănăsescu de a le forma acestora deprinderi de calcul rapid și corect. La aceeași școală, la clasa a IV-a „A” lecția cu tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre” ținută de tovarășul învățător Alecu Drăgan a scos în evidență de asemenea faptul că elevii au formată noțiunea de unitate simplă și unitate compusă, că unii dintre ei se descurcă ușor în scrierea și citirea numerelor cu mai multe cifre.

Aceleași lecții au ridicat însă o serie de probleme de ordin metodic. În desfășurarea lecției cu tema „Probleme cu toate operațiile” s-a mers pe linia unei prea mari fragmentări a problemei date spre rezolvare pe întrebări și răspunsuri și în majoritatea cazurilor acestea rezolvate verbal — un elev citește problema și ceilalți pe rînd răspund: „facem o operație de adunare”, altul — „facem o operație de împărțire” etc., foarte mulți scîpînd din vedere conținutul problemei și rostul operațiilor respective. Încă din clasa a IV-a elevul trebuie obișnuit să analizeze o problemă în toată complexitatea ei, să-i găsească rezolvarea, iar pentru aceasta rostul efectuării cutărei sau cutărei operații aritmetice. În același timp, în rezolvarea unei probleme — cum e și în cazul — elevul operează cu numere concrete și chiar dacă încă nu a ajuns la capitolele: „operații cu numere concrete”, el trebuie să înțeleagă, totuși, că efectuînd oricare din operațiile aritmetice cerute în rezolvarea problemei, nu are voie să neglijeze aspectul concret al diferitelor mărimi ce intervin în problemă.

De asemenea și în lecția cu

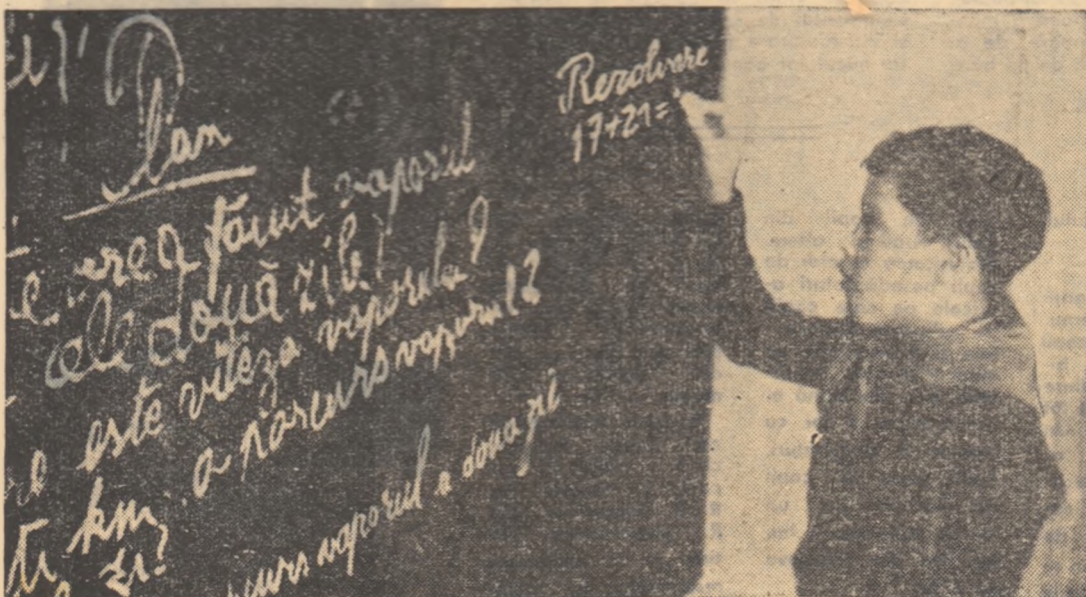
tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre” chiar dacă s-a recurs la folosirea metodei de predare prin întrebări și răspunsuri nu trebuie neglijată folosirea tablei. Trebuie reamintit de asemenea, că în clasa a IV-a elevii trebuie să-și clarifice în întregime noțiuni ca: unități, cifră și număr, iar la o astfel de lecție, ca cea privitoare la „Formarea numerelor de mai multe cifre” aceste noțiuni, chiar dacă se consideră știute, trebuie reamintite elevilor. Această reamprospătare a cunoștințelor trebuie să se facă pe baza multor exemple de numere scrise pe tablă și analizate.

În clasa a V-a elevii reiau aproape în întregime unele capitole din materia predată la aritmetică în clasa a IV-a, dar acest lucru nu înseamnă că s-ar putea trece cu o oarecare ușurință, de exemplu, peste prinderea tuturor elevilor din clasa a IV-a cu formarea unui număr de mai multe cifre, scrierea și citirea corectă a acestuia.

Încă din clasa a IV-a elevii trebuie ajutați să priceapă problemele de bază ale aritmeticii. La lecția cu tema „Probleme cu toate operațiile” accentul trebuia să cadă tocmai pe adîncirea unor elemente de bază, cum sînt acelea de a înțelege cînd e necesar să facă o operație de adunare sau una de împărțire și de ce. În lecția „Formarea numerelor de mai multe cifre” de asemenea efortul elevilor trebuia concentrat spre citirea și scrierea corectă a numerelor pe baza înțelegerii noțiunilor de unitate, cifră, număr, ordine și clase, aceasta fiind tot o problemă de bază a aritmeticii clasei a IV-a.

Este necesar ca în lecțiile de aritmetică prin metode de predare cât mai adecvate să se urmărească însușirea de către elevi a cunoștințelor de bază ale acestui obiect, să li se deschidă elevilor orizontul aplicării acestor cunoștințe la probleme cu conținut practic din ce în ce mai complexe.

F. DIAC

Elevii clasei a IV-a A de la școala elementară nr. 19 din București analizează conținutul unei probleme înainte de a trece la efectuarea calculelor.

Pregătirea maiștrilor pentru industria zahărului

Complexitatea proceselor chimice, mecanizarea avansată precum și înalta tehnicitate a fluxului tehnologic de producție cer cadrelor tehnice din industria zahărului numeroase cunoștințe practice și teoretice. Pentru a înțelege mai bine aceasta este de ajuns să arătăm că deosebiri de fracțiuni de procente în utilizarea materiei prime pot aduce sporuri de producție de mii de tone de zahăr, sau că variații extrem de mici în ceea ce privește regimul de gospodărire a apelor, combustibilului și a unor materii auxiliare pot influența mult rezultatul tehnologic și prețul de cost. Un element deosebit de care trebuie ținut seama în pregătirea specialiștilor pentru industria zahărului este faptul că toți tehnicienii și muncitorii calificați ai fabricilor din acest sector, mai ales cadrele tehnice medii, au funcțiuni bilaterale. Ei conduc lucrările atât în timpul campaniei de prelucrare a sfecei de zahăr care durează din septembrie până în ianuarie, cât și în restul anului când se execută remontul, adică reparațiile anuale, curente și generale.

Acest specific al producției industriale a zahărului ridică, pe lângă exigențe deosebite în pregătirea cadrelor tehnice pentru acest sector, și o serioasă problemă de ordin didactic. Perioada de început a anului școlar coincide pe planul instruirii practice cu etapa de vîrf a campaniei de producție. Or, cum este și firesc, predarea cunoștințelor teoretice de specialitate se referă în această perioadă la sfeclă (ca materie primă) intrînd de abia apoi în analiza procesului tehnologic. Desigur, în asemenea condiții, cînd întreaga desfășurare a procesului tehnologic este concentrată pe o perioadă de cinci luni, ar fi nepedagogic ca și în predarea tehnologiei de specialitate să se schimbe ordinea firească a cunoștințelor încercîndu-se, în mod formal, de a ține pasul cu instruirea practică. În această etapă elevii-maiștri se bazează deci în practica de producție pe cunoștințele dobîndite de ei anterior, ca muncitori calificați.

Accentul pe fundamentarea științifică a acestor cunoștințe se pune în timpul de remont al instalațiilor. Acum elevii-maiștri revăd în orele de producție toate instalațiile studiate în lecțiile anterioare de tehnologie, lucrează la demontarea și repararea lor.

În aceste condiții predarea tehnologiei fabricației zahărului fiind mereu spre explicarea, aprofundarea și studiul sistematic al diferitelor operațiuni și faze ale fluxului tehnologic, cunoscute în mod empiric de o parte din elevi (în această ramură majoritatea muncitorilor au fost calificați în trecut fără a urma cursuri teoretice de specialitate). Predarea tehnologiei fabricației urmărește de asemenea antrenarea gîndirii tehnice a elevilor care să le permită în timpul practicii de producție să utilizeze creator cunoștințele teoretice dobîndite.

Pe acest tărîm pregătirea viitorilor maiștri este substanțial ajutată de cabinetul tehnic al școlii. Un mare număr de planșe, desene, modele ilustrează desfășurarea fazelor tehnologice începînd de la descărcarea sfecei de zahăr în fabrici și pînă la expedierea produsului finit. Planșele pun în evidență în mod deosebit corelația dintre diferitele faze tehnologice, inclusiv cele desfășurate în secțiile anexe (var, bioxid de carbon, borhot etc.). În afară de aceasta cabinetul tehnic pune la dispoziția profesorilor de specialitate o întreagă gamă de desene, secțiuni și scheme ale întregii ope-

rați din fabrică. Cea mai mare parte a acestor materiale este chiar opera elevilor, căci aceștia trebuie să întocmească singuri schemele tuturor fazelor tehnologice și schițele fiecărui aparat.

Data fiind importanța deosebită pentru producție a calității sfecei și a conservării acesteia, cabinetul mai are și diferite exemplare de sfeclă atât sănătoasă cât și deteriorată precum și semifabricatele și produsele finite, produsele auxiliare și materiile folosite în procesul tehnologic. Elevii studiază de asemenea materia primă și auxiliară în condițiile concrete ale fabricării acesteia în producția întreprinderilor unde se face practică.

Deși dispunem, în general, de material didactic valoros și bogat, școlile de mare utilitate elaborarea citorva serii de diafilme consacrate industriei zahărului, începînd de la cultura sfecei pînă la produsul finit. Asemenea diafilme ar fi de mare folos nu numai școlilor de maiștri dar și învățămîntului profesional. În afară de aceasta, ele ar constitui și un interesant material de popularizare a unui important sector industrial în rîndul elevilor din școlile de cultură generală.

Socotim de asemenea indicat pentru o mai bună desfășurare a pregătirii tehnice multilaterale a cadrelor din industria zahărului, extinderea participării maiștrilor care conduc practica din fabrici, la cursurile teoretice în școala de maiștri. Această poate avea efecte favorabile asupra coordonării celor două faze de predare — teoretică și practică — și, în plus, poate contribui la ridicarea nivelului profesional al maiștrilor de practică.

Pentru învățămîntul practic în sectorul industrializării zahărului, perioada cea mai importantă este cea în care ne aflăm acum, respectiv campania de producție pentru prelucrarea sfecei de zahăr.

Elevii-maiștri ai școlii noastre au lucrat în cursul primăverii și verii la repararea și verificarea tehnică a aparatelor, agregatelor și mașinilor, cunoscînd de pe acum amănunțit structura și modul lor de funcționare. Organizarea practicii în campania de producție se bazează deci pe cunoștințele acumulate în timpul acestei practici de primăvară și vară. Elevii-maiștri sînt repartizați pe rînd în toate stațiile fabricilor de zahăr, ca ajutoari ai maiștrilor din secțiile respective. Elevii trebuie deci să cunoască funcționarea aparatului, procesul tehnologic din secția respectivă și trebuie să supravegheze procesul de fabricație, menținîndu-i în vedere indicații de lucru prevăzute în fișa tehnologică. Fiecare, ei participă și la toate muncile manuale, atunci cînd intervenția lor este necesară.

În acest an, campania de producție a început în unele fabrici încă din luna august și va dura pînă în lunile februarie-martie 1960. Programul de învățămînt al școlii noastre de maiștri prevede pentru elevii anului II efectuarea practicii de la 15 septembrie pînă la 28 decembrie a.c. la fabrica de zahăr Chitila și la fabrica de zahăr „Ilie Pintiile” din Roman. Graficul de lucru prevede pentru fiecare secție de fabricație un anumit număr de ore de practică, corespunzător specificului și importanței secției respective. Conducerea fiecărei fabrici a desemnat cite un inginer care răspunde de activitatea elevilor.

În fabrica de zahăr Chitila responsabilul de practică, tov. ing. A. Cristescu, recapitulează zilnic cu elevii procesul tehnologic al secțiilor respective, ex-

pune indicii de lucru ce trebuie atinși, discută deficiențele ivite în procesul tehnologic și măsurile necesare înlăturării acestora. Înaintea schimbării locului de muncă dintr-o secție în alta inginerul responsabil supune pe elevii-maiștri unui colocviu, pentru verificarea cunoștințelor însușite.

Un ajutor substanțial în pregătirea viitorilor maiștri acordă inginerul șef al fabricii de zahăr Chitila, tov. I. Gamula, care se ocupă personal de participarea elevilor-maiștri la consfăturile de producție din fabrică ajutîndu-i prin aceasta să cunoască toate aspectele campaniei de lucru.

În același fel este organizată și practica grupului de elevii-maiștri repartizați la fabrica de zahăr „Ilie Pintiile” din Roman. Aici s-a luat în plus măsura foarte bună ca elevii-maiștri să prezinte toate produsele intermediare rezultate în cursul activității lor, la laboratorul fabricii. Această măsură a dat rezultate valoroase în ceea ce privește exigența elevilor față de calitatea produselor.

Condițiile tot mai bune pentru instruirea practică a viitorilor tehnicieni necesari industriei zahărului vor aduce o contribuție importantă la asigurarea cadrelor necesare noilor unități industriale din acest sector și a funcționării cu capacitate sporite a fabricilor existente, în scopul traducerii în viață înaintea de termen a sarcinilor trasate de Plenara C. C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, privind sporirea substanțială a producției de zahăr.

Ing. D. EHRENKRANTZ
profesor la Centrul școlar
„Filimon Sirbu” din București

Expoziție de material didactic

La Centrul școlar veterinar din București s-a inaugurat recent o expoziție a materialului didactic confecționat prin mijloace proprii.

Sînt prezentate aici numeroase planșe, mulaje, piese fotografice și aparate executate de elevi sub îndrumarea profesorilor de specialitate, în cadrul cercului tehnic. Printre lucrările acestui cerc, în care activează 30 dintre cei mai buni elevi ai școlii, se remarcă în mod special cele folosite în predarea lecțiilor de anatomie și chimie.

Activitatea cercului tehnic pentru confecționarea materialului didactic este ilustrată de asemenea prin alte valoroase exponate ca: ierbar, insectare cuprinzînd sute de piese, colecții de semințe, colecții de substanțe farmaceutice etc. Tot în cadrul expoziției sînt prezentate numeroase aparate electrice pentru distilat apă, spirtiere, spatule, ace pentru însămînțări etc., confecționate de elevi în laboratoarele și dispensarul centrului școlar.

Expoziția centrului școlar cuprinde de asemenea numeroase scheme și planuri de lecții folosite în predarea anatomiei, anatomiei patologice, chirurgiei, obstetricii, zootehniei, microbiologiei etc., însoțite fiecare de utilajul și materialul didactic necesar.

Expoziția reliefează preocuparea și interesul cu care profesorii centrului școlar se îngrijesc de instruirea elevilor.

În obișeu: cîteva lucrări prezentate în cadrul expoziției.

UN AUXILIAR PREȚIOS ÎN PREDARE:

Produse biologice preparate sintetic

Una din cerințele de bază ale pregătirii cadrelor medii sanitare este înarmarea acestora cu cunoștințe și deprinderi practice în ceea ce privește analiza operativă și precisă în laborator a diferitelor produse biologice. Analiză de mare importanță în stabilirea unui diagnostic științific. Pentru a se realiza această cerință este necesar ca școlile medii sanitare să dispună la timp și în condiții suficiente de asemenea produse. Așa încît elevii să poată efectua cit mai multe analize. Este vorba, anume, de produse biologice. Ele se găsesc însă foarte anevoie deoarece se întîmplă adesea ca în spitalele sau policlinicile din apropierea școlii să nu fie internați bolnavi suferinzi de boala al căror diagnostic de laborator trebuie să fie dat prin experiențele efectuate de elevi. Iată-l pe profesor într-un greu impas iată-l pus în situația de a schimba de la o zi la alta planul de lecție, lucru care poate duce la nerespectarea planului calendaristic impus de programa școlară.

Căutînd să înlăturăm aceste greutăți ne-am gîndit să preparăm produsele de care aveam nevoie din produse biologice normale. Am discutat această propunere într-un colectiv mai larg invitînd și o serie de specialiști din laboratoarele clinicilor și apoi am început să experimentăm. N-a fost vorba de a prepara în laborator, prin diferite sinteze din substanțe

chimice, produse care ar putea avea aspect diferit de material biologic sau ar putea da la analiză fizică rezultate cu totul deosebite, ci numai de a transforma unele produse biologice normale adăugîndu-le substanțe chimice, în scopul obținerii unor reacții pozitive.

Faza de experimentare a fost destul de anevoioasă și îndelungată, dar rezultatele au fost importante. Astfel, am reușit să obținem un material foarte asemănător din punct de vedere morfologic cu lichidul cefalo-rahidian, care să dea reacții pozitive pentru albumină și globulină. De asemenea am reușit să ridicăm cantitatea de uree în sînge recoltînd sînge normal în sticlute ce conțin foarte puțină streptomycină și țînîndu-le în termostate timp de o oră.

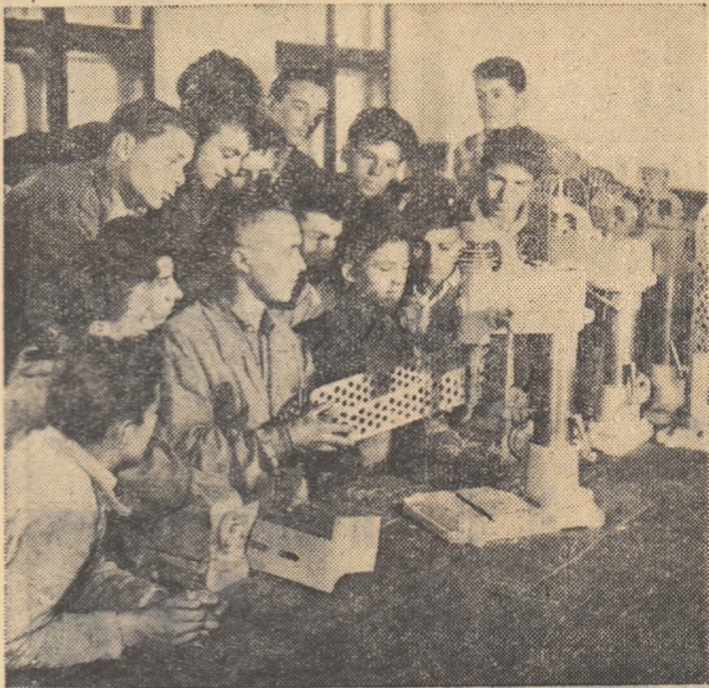
Uneori și întîmplarea ne-a dat ajutor. De exemplu într-o zi vrînd să determinăm o glicemie normală într-un sînge recoltat de la unul dintre elevi căruia îi mai făcusem o determinare, am constatat spre marea noastră nedumerire, că nu este deloc normal, ci are o glicemie foarte crescută. Am crezut că n-am făcut bine determinarea, deci am repetat-o. Dar rezultatul a fost același. Atunci, bineînțeles, am început să ne înqirorăm în privința sănătății elevului. Dar fiind că nu voiam să-l alarmăm, i-am luat încă o probă a doua zi. Am trimis jumătate din cantitatea de sînge la policlinică iar din cealaltă jumătate am făcut o nouă determinare. Rezultatul a fost normal, atît cel

de la policlinică cît și cel al reacției efectuate de noi.

Nu ne venea să credem și din nou am recapitulat felul în care am luat sîngele, reacți-vii folosiți, sticlăria. Din întîmplare, vrînd pe masă, am observat că sîngele recoltat în ziua precedentă era într-o sticlută de penicilină. Atunci ne-am dat seama ce s-a întîmplat: sticlăța în care recoltasem sîngele mai conținea un procentaj de penicilină. Iată cum, datorită unor împrejurări întîmplătoare, am descoperit metoda de a ridica glicemia sîngelui prin recoltarea lui în sticlute de penicilină care mai păstrează urme de antibiotic. Aceasta ne-a deschis, bineînțeles, cîmpul pentru noi experiențe.

Putînd prepara prin aplicarea noii metode cantități suficiente de materiale biologice, elevii au posibilitatea de a efectua individual toate reacțiile și lucrările prevăzute de programa școlară. Acum nu se mai poate ivi neplăcuta situație de a transforma o oră practică într-o oră de teorie, de pe urma căreia elevii să rămînă cu o serie de cunoștințe teoretice dar cu nici o deprindere practică. Iar laboratorul școlii noastre este în permanență dotat cu produse pentru cele mai complexe analize, asigurînd elevilor cunoștințele științifice necesare și temeinice deprinderi practice, obișnuindu-i să lucreze corect, rapid, planificat și cu randament.

Prof. SANDA IANCU
Grupul școlar sanitar Oradea

Școala de meserii din Cluj a terminat recent o nouă comandă de mașini de găurit, tip „Pionier”, necesare înzestrării atelierelor școlilor de cultură generală

Microscopul ca dispozitiv pentru microproiecțiuni

Observarea structurii diferitelor substanțe prin microscop este foarte necesară în studierea biologiei, chimiei, etc. Deseori însă, din cauză că unele școli nu posedă un număr suficient de microscopie, se întâmplă ca elevii să privească din fugă prin ocularul aparatului sau chiar să nu privească de loc.

Acest neajuns poate fi eliminat prin proiectarea preparatului microscopic pe perete, ceea ce dă întregii clase posibilitatea de a-l examina în voie. În acest scop se folosește un epidiascop, diascop sau diaprojector, iar ca dispozitiv de microproiecție orice tip de microscop. Microscopul va fi înclinat astfel încât platanul lui să vină în poziție verticală, și va fi așezat în fața dia-obiectivului în așa fel încât axele ambelor sisteme de lentile să coincidă. Aceasta se realizează cu ajutorul unui postament din lemn sau improvizat din scândurele, cutii etc. (fig. 1). Preparatul microscopic trebuie fixat în prealabil pe platan. Dacă oglinda de iluminare a microscopului împiedică realizarea montajului, aceasta poate fi demontată.

Aparatul astfel realizat va fi așezat în fața peretelui pe care vrem să proiectăm micropreparatul, în așa fel încât să se obțină o bună luminozitate. Distanța cea mai potrivită între aparat și perete este de 1,5-2 m. După aceasta se va potrivi intensitatea imaginii, manevrându-se în acest scop șurubul micrometric al microscopului. Dacă există pierderi de lumină în părțile laterale ale microscopului se va tăia din carton un ecran apărător (fig. 2) care va fi fixat cu ajutorul aceluiași șurub care ține și lama cu preparatul de cercetat.

Pentru ca proiecția să fie mai mare sau mai mică se poate recurge la scoaterea ocularului microscopului (se va obține în acest caz o proiecție mai mică). Dacă se va schimba obiectivul microscopului se va schimba și scara de mărire a proiecției.

Cu ajutorul acestui ansamblu (epidiascop, diascop sau diaprojector și microscop) pot fi studiate: firușoare de polen de pe aripile fluturilor, firușoare de praf, fire de pianjen, diverse secțiuni etc. Fiecare din acestea se fixează pe o lamă pe care a fost așezat în prealabil un inel fin de clei (fig. 3). Pe acest inel se va așeza o lamelă peste care se va lipi o hirtie de protecție (hirtie de pergament) cum se arată tot în figura 3.

MAXIMILIAN ZOLTAN

șeful laboratorului de studii, încercări și documentări de la I.M.D.

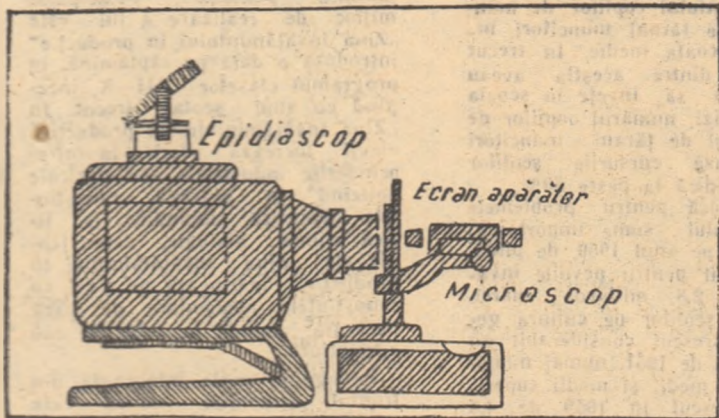

Fig. 1

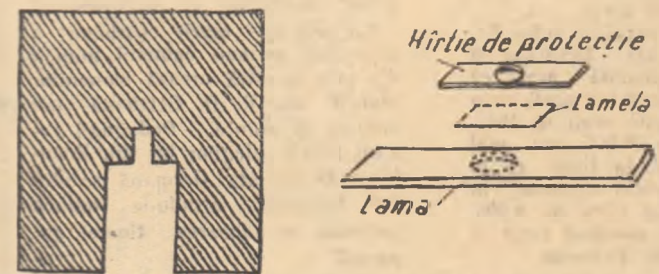

Fig. 2

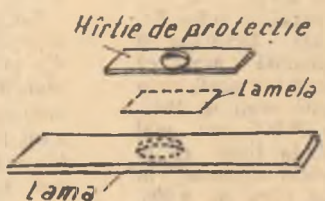

Fig. 3

Cadrele didactice de la Școala profesională de mecanici agricoli din Birlad acordă o deosebită atenție muncii cu cartea în rândul ucenicilor. Pentru a-i obișnui pe tineri cu o lectură sistematică, profesorii i-au îndrumat să-și întocmească fiecare câte un plan, care să cuprindă cărțile ce vor fi citite într-o anumită perioadă, precum și un program zilnic de lectură. Cărțile prevăzute în aceste planuri asigură însușirea de cunoștințe multiple, urmărind în-deosebi specializarea ucenicilor în ramura pentru care se pregătesc: mecanizarea agriculturii.

În același scop, biblioteca școlii întocmește liste de recomandare a cărților pe diferite teme și pe categorii de cititori. Titlurile cărților sînt urmate de adnotări privind conținutul lor.

Datorită acestui sprijin venit din partea colectivului pedagogic, ucenicii Școlii de mecanici agricoli din Birlad s-au deprins să citească în mod permanent și sistematic, pot să aprecieze în mod just valoarea unei cărți.

Cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt la Școala de meserii din Galați a fost organizată o expoziție cuprinzînd lucrări executate în cadrul activității practice de ucenicii strungari, lăcătuși, forjori, tînchigi, instalatori și croitori.

Vizitatorii expoziției, în majoritatea lor părinți ai ucenicilor și elevi ai școlilor de cultură generală din localitate, se opresc cu interes în fața numeroaselor meghine, bancuri, mandrine, roabe, paluri metalice fierăstraie și a confecțiilor pentru copii executate cu măiestrie de ucenici.

Multe din exponate au fost reținute pentru expoziția sîtatului popular regional Galați.

Colectivul de cadre didactice din comuna Săcelu, raionul Novaci, îndrumat și sprijinit de către comitetul comunal de partid, a mobilizat pionierii și elevii la acțiunea de stringere a fructelor din livezile gospodăriilor agricole de stat din comuna Bumbești-Pițic. Elevii și pionierii din comuna Săcelu au strins peste 8.000 kg. prune.

Acțiunea de stringere a fructelor de către pionierii din comuna Săcelu, continuă.

De remarcat este faptul că, în perioada de vară, pionierii Școlii de 7 ani din Săcelu au îngrijit cu atenție cei 1.500 puieți din pepiniera școlii și au strins 10 kg. șimburii de corcoșuși pentru mărirea pepinierii.

Profesorii de la Centrul școlar agricol din Tecuci se preocupă de confecționarea unui va-

riat material didactic. În timpul verii, din inițiativa profesorilor școlii și cu concursul elevilor, s-a lucrat la numeroase colecții de plante legumicole și omicicole, semințe, roci etc. În prezent, elevii sub îndrumarea prof. ing. Gh. Susan lucrează la confecționarea unui schelet de cal care va constitui un real ajutor în predarea unor lecții de zootehnie.

La recenta ședință a consiliului pedagogic s-a format colectivul de profesori care să organizeze confecționarea pentru mai departe a materialului didactic. Responsabilul acestui colectiv este însuși directorul centrului școlar.

O dată cu deschiderea noului an școlar, pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, și-au organizat în așa fel colectivele încît, paralel cu munca de învățatură să participe la cît mai multe acțiuni patriotice.

Inițiativa luată în cinstea ațelegerii pionierii de colectivul clasei a VII-a, de a sprijini secția Gospodăriei Agricole de Stat Gogoșari în recoltarea legumelor, a fost urmată de elevii claselor V și VI însoțiți de diriginții lor, ei au strins într-o singură zi, în timpul liber, recolta de fasole soia de pe trei hectare teren.

Exemplul elevilor din clasele V-VII a constituit un imbold și pentru cei din clasele mici, care au hotărît să strîngă 2.000 kg. fier vechi.

În scopul de a dezvolta dragostea elevilor pentru științele agricole, de a le trezi interesul pentru studierea acestor științe și de a-i înarma cu cunoștințe din domeniul agriculturii socialiste, Școala de 7 ani din comuna Curțioara, raionul Slatina, a organizat în colaborare cu Întreprinderea cinematografică regională Pitești un concurs

„Drumeții veseli” pe tema „Cine are cunoștințe agricole ciști-gă”

În săptămîna premergătoare concursului, elevii au vizionat jurnale cu conținut agricol. Cu acest prilej li s-au explicat diferite probleme legate de muncile agricole, de metodele înaintate folosite în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective, în stațiunile experimentale și în stațiunile de mașini și tractoare în vederea obținerii unor recolte cît mai bogate. În același timp, li s-a recomandat elevilor bibliografia menită să-i ajute la completarea și aprofundarea cunoștințelor.

La desfășurarea concursului au participat nu numai elevii școlii, ci și numeroși țărani muncitori din comună în rândul cărora temele discutate cu acest prilej au stîrnit un viu interes.

Conducerea școlii și cadrele didactice sînt hotărîte să organizeze și pe viitor astfel de activități. Prin ele vor ajuta ca elevii să-și însușească unele cunoștințe despre munca în agricultură, vor populariza în rândurile țărănimii muncitoare avantele folosirii regulilor agrotehnicii înaintate, pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii pe drumul socialismului.

Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de existență documentară a orașului București și a 10 ani de activitate a Societății de Științe Naturale și Geografie din R.P.R., societatea organizează o ședință de comunicări și referate privind aspecte fizico-geografice și economico geografice ale orașului București. Majoritatea comunicărilor și referatelor aparțin unor profesori de geografie din învățămîntul de cultură generală din București, care, sub îndrumarea societății, se preocupă de mai multă vreme de studiul monografic al Capitalei R.P.R.

Ședința va avea loc în zilele de 10 și 11 octombrie a.c., între orele 8,30 — 14,30, la Facultatea de geografie, bd. N. Bălcescu nr. 1, etaj. III

MĂREȚ SUCCES AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ SOVIETICI

(Urmare din pag. 1)

și aparataje de televiziune care vor lua vederi asupra părții lunare invizibile de pe pămînt, dînd informații științifice de excepțională importanță asupra acestui domeniu necunoscut în prezent.

Pentru prima dată informațiile științifice vor fi transmise către centrele de recepție nu în mod continuu, ci în emisiuni speciale.

Astfel datele culese de aparatul științific, inclusiv imaginile televizate ale lunii vor fi introduse în circuite de memorie, folosind benzi magnetice. și o dată la 24 ore, timp de 2-4 ore, vor fi transmise rapid, modulînd în impulsuri două emițătoare cu frecvențele de 39,986 MHz. și 183,6 MHz.

Frecvența de 183,6 MHz va fi folosită și la telecomandarea aparatului științific al stației, precum și la declanșarea emisiunilor de informație ale stației, cu ajutorul unei stații speciale terestre care va putea acționa asupra stației interplanetare pînă la distanța uriașă de 470.000 kilometri.

Folosirea circuitelor de memorie și transmiterea rapidă a informațiilor în programe stabilite, permite îmbunătățirea radicală a performanțelor mijloacelor radiotehnice ale stației, prin mărirea puterii emițătorilor, care nu mai lucrează continuu. Aceștia se pot alimenta astfel, ușor, de la bateriile solare, iar pe porțiunile în care lipsește radiația solară, din sursele chimice prevăzute pe bord. Sursele chimice sînt încărcate cu ajutorul bateriilor solare.

Aceste perfecționări ale aparatului radiotehnic permit funcționarea sa pentru un timp nelimitat.

Comunicatele centrelor de coordonare arată buna funcționare a întregului aparat, precum și precizia stabilirii stației pe orbita calculată.

Pe ultima treaptă a rachetei cosmice se află aparatul de măsură și radiotehnic în greutate de 165,5 kg. Ultima treaptă se deplasează pe o traiectorie asemănătoare cu stația interplanetară, în imediata vecinătate a ei.

Prin realizarea stației interplanetare, Uniunea Sovietică a depășit categoric, cu un considerabil avans, S.U.A., în întrecerea pașnică pentru cucerirea cosmosului.

Mărețele realizări ale științei sovietice arată superioritatea incontestabilă a sistemului socialist și constituie un uriaș succes al lagărului socialist.

Oamenii muncii din școlile Republicii Populare Romine salută cu bucurie această realizare extraordinară felicitînd sincer pe savanții, tehnicienii și muncitorii sovietici, care au contribuit la realizarea ei.

Note bibliografice

O lucrare închinată prieteniei romîno-sovietice

De curînd a apărut în librării lucrarea „Frăția de arme romîno-sovietică” de N. Ceachir și L. Loghin. După o scurtă incursiune în istoria străvechilor relații ruso-romîne care s-au dezvoltat de-a lungul veacurilor, autorii prezintă un bogat număr de documente privind frăția de arme romîno-sovietică în lupta împotriva fascismului.

Timp de 260 de zile, ostașii romîni luptînd cot la cot cu brații ostași sovietici au participat la eliberarea a peste 3800 de localități forțînd importante cursuri de apă, străpungînd masivi muntoși. În aceste lupte au avut loc numeroase fapte de arme emoționante, care nu vor fi niciodată uitate de poporul nostru. În lucrare sînt evocate figuri de ostași, eroi romîni și sovietici care au luptat alături și și-au jertfit viața pentru victoria comună.

Lucrarea este utilă atît profesorilor de istorie, cît și diriginților în activitatea educativă.

La intrarea în cel de al doilea veac

De curind s-au împlinit o sută de ani de când genialul scriitor rus L. N. Tolstoi a înființat la Iasnaia Poliana o școală pentru copiii țăranilor. Aceasta a fost o școală pentru popor, a fost o muncă didactică și de educație care s-a bazat pe principii democratice și umaniste.

Guvernul sovietic a transformat școala creată de L. N. Tolstoi într-o școală medie — monument ridicat mărețului artist al cucintului și remarcabilului pedagog. Din acest an ea a fost reorganizată ca școală medie politehnică de 11 ani.

Mii de copii au fost educați în această școală. Ei au pășit în viață bine pregătiți.

Colectivul de profesori ai școlii din Iasnaia Poliana muncește în mod creator. Aici se formează o experiență pedagogică înaintată, pe baza căreia învață multe școli din țară. Sute de străini vizitează această școală, căzând în ea întru chiparea sistemului de educație sovietic. Ei își exprimă admirația față de succesele școlii.

La 1 septembrie 1959 la ora 9 și 27 de minute cea mai mică elevă a școlii medii „L. N. Tolstoi”, Liuba Malașenkova, a sunat de intrare în clasă. A început anul o sută unu de existență a școlii din Iasnaia Poliana.

Acum o sută de ani:

Anul 1859. Pe drumul acoperit de frunzele toamnei, pe „strada” care duce la casa stăpînului moșiei — contele L. N. Tolstoi — mergeau cîte unul sau în grupuri, copiii țăranilor din Iasnaia Poliana. Iată-i la porțile clădirii din oatră cu două etaje. Nu sînt mulți; în total douăzeci.

Și iată, în cerdac a ieșit Tolstoi. Îndesat, lat în umeri, cu ochii buni și pătrunzători, le-a dat binete și i-a invitat să intre. Pe urmă au trecut zile și luni cu lecții atrăgătoare, plimbări interesante, convorbiri cordiale, jocuri vesele. Așa a fost acum o sută de ani...

Nu mai sînt pe lume primii școlari ai lui Tolstoi, poate nici copiii lor, iar neologii și strănepotii, care au învățat, nu trel ierți ca bunicii și părinții lor, ci zece ani în școala care poartă numele lui L. N. Tolstoi, fac parte din marea familie a celor ce muncesc, a luptătorilor și a constructorilor noii orînduirii în care nu există robi și stăpîni. În care poporul e stăpînul și înfăptuitorul soartei sale.

Școala din Iasnaia Poliana în ultimii ani ai regimului feudal — și școala din Iasnaia Poliana în perioada construirii comunismului! Sînt oare posibile aici unele comparații, unele paralele? S-ar putea oare vorbi de tradițiile pedagogice moștenite de la Tolstoi în școala de astăzi din Iasnaia Poliana?

Cu noi activiștii școlii, adesea vorbesc numeroși vizitatori sovietici și străini: „Școala dumneavoastră poartă numele lui Tolstoi. Spuneți-ne, ce anume aveți dumneavoastră din pedagogia lui Tolstoi, de care din ideile pedagogice ale primului învățător al școlii din Iasnaia Poliana le înfăptuiți în practică?” La o asemenea întrebare noi răspundem: școala noastră principial e alta. Există o mare deosebire în fașă esența învățămîntului și a educației. Doar noi pregătim pe constructorii comunismului pe oamenii care vor trăi în comunism, în epoca celor mai mărețe cuceriri ale științei, cuceriri care vor da posibilitatea înfăptuirii gîndurilor îndrăznețe ale omului sovietic de a cuceri Cosmosul. Noi ne amintim însă că și în pedagogia lui Tolstoi, care în întregime e contradictorie și de neacceptat pentru noi, există bogate zăcăminte de autentică înțelepciune pe-

dagogică, iar în experiența lui ca pedagog se află mult material de la care trebuie să învățăm și noi.

Noi trebuie să învățăm de la Tolstoi dragostea pentru copii, tendința de a ne îmbunătăți permanent munca, negarea formalismului și a șablonului în învățămînt. Doar e a militat pentru ca pedagogul să fie liber în alegerea metodelor de predare să rezolve în mod creator problemele practice ale învățămîntului și educației.

Învățătorii și profesorii școlii din Iasnaia Poliana de mai înainte și de mai tîrziu urmăreau cu atenție noul, ceea ce avea mai bun practica generalizată a școlii sovietice. Își analizau în mod critic experiența și întotdeauna mergeau înainte. La lecții ei puneau un mare accent pe activitatea creatoare a elevilor, făceau o mulțime de încercări de a stabili legăturile cele mai strînse și cele mai naturale între învățămînt, viață, muncă și practică.

Se pot vorbi multe despre creația tehnică a elevilor din școala noastră. Cel mai bine se poate face aceasta intrînd în laboratoarele de geografie și astronomie. Totul — de la micile colecții pînă la modelele sputnicilor și ale rachetelor — este făcut de cele câteva generații de membri ai cercului de geografie de sub conducerea talentatului profesor V. R. Glasko. Treceți de aici în sălile de electrotehnică, matematică, literatură și chimie, în clase și veți vedea că și aici se fac remarcate harnicile minii ale profesorilor și elevilor.

Tolstoi a spus o dată că dacă elevul nu va învăța în școală să creeze, atunci și în viață nu va face altceva decît să imite, să copieze. Noi lucrăm intens pentru dezvoltarea independentă și spiritului activ, creator al școlărilor.

Nu s-a făcut încă totul. A mai rămas mult de făcut. Nu există limite în perfecționare. Se întîmplă greșeli care trebuie observate și îndreptate.

Drumul nostru este însă clar. Numai îmbinînd învățămîntul cu activitatea în producție, legîndu-l cu viața, cu practica, putem forma oameni cu o voință puternică, cu minunate trăsături morale, cu o largă educație și perfecți din punct de vedere fizic. Școala noastră întotdeauna a căutat să imbine învățămîntul cu munca fizică a copiilor, adolescenților și tinerilor, după puterea lor. Noi am muncit mult și perseverent pentru stabilirea de legături între conținutul obiectelor de predare și viață. Am ieșit foarte des dintre pereții școlii pentru a arăta elevilor în realitate, în uzine, mine, colhozuri, ateliere aplicarea legilor științei în practică, în producție.

Dar nu e suficient să observi sau chiar să experimentezi în laboratorul școlii. Trebuie să participi activ la viață, la munca poporului care creează valorile și bunurile materiale.

La școala din Iasnaia Poliana se realizează educația prin muncă, de la autodeservire, care a devenit de mult o tradiție la noi, pînă la munca de ogoarele sovhozului „Novomedianski” și în gospodăria așeză a școlii. Scopul nostru e de a deveni în sensul deplin al cuvîntului o școală politehnică de producție, unde munca copiilor va fi fructificată prin aplicarea cunoștințelor și la rîndul ei va deveni puternic factor stimulator în procesul de cunoaștere a legilor științei.

În cîmineața clară, caldă a zilei de întii septembrie 1959 școala din Iasnaia Poliana și-a început cel de al doilea veac al său. În urmă stă drumul lung și complicat, plin de căutări, realizări, succese și eșecuri. În față viitorul clar și minunat al școlii educației comuniste.

I. LEVCENKO

Învățător emerit al R.S.F.S.R.,
director al Școlii „L. N. Tolstoi”
din Iasnaia Poliana

SARBATOAREA

REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE

Elevi din R.D. Germană îngrijind culturile pe lotul școlar.

La 7 octombrie s-au împlinit 10 ani de la proclamarea Republicii Democratice Germane, stat în care puterea aparține poporului muncitor. Forțele progresiste care au creat noul stat german au dus o luptă continuă pentru întărirea și consolidarea lui ca stat iubitor de pace și progres.

Bilanțul celor zece ani liberi este cît se poate de bogat. Trezirea în minile poporului a proprietății monopolurilor și a marelui capital, exproprierea lunkerilor prusaci și a marilor moșieri a făcut posibilă crearea unei puternice economii naționale socialiste. Reconstruindu-și rapid economia distrusă de război R. D. G. ocupă azi al cincilea loc printre statele industriale mari ale Europei, al treilea loc din Europa și al cincelea pe plan mondial în ce privește producția în energie electrică. Produsele Germaniei Răsăritene sînt cunoscute și apreciate peste tot. Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania oamenii muncii din R. D. Germană construiesc astăzi socialismul, obținînd realizări remarcabile în toate sectoarele de activitate.

În domeniul învățămîntului, încă din 1945, după zdrobirea dictaturii fasciste, s-au creat premisele dezvoltării unei școli noi, socialiste. Dreptul la învățătură a devenit un bun al tuturor fiilor oamenilor muncii. Este foarte semnificativ în această privință creșterea procentului copiilor de muncitori și de țărani muncitori înscriși în școala medie. În trecut numai 5% dintre aceștia aveau posibilitatea să învețe în școala medie. Astăzi, numărul copiilor de muncitori și de țărani muncitori care urmează cursurile școlilor medii se ridică la peste 50%.

Statul aloacă pentru problemele învățămîntului sume importante. În bugetul pe anul 1959, de pildă, s-au acordat pentru nevoile învățămîntului 2,8 miliarde mărci. Numărul școlilor de cultură generală a crescut considerabil an de an. Față de 1951, numai numărul școlilor medii și medii superioare a crescut în 1959 de 4,5 ori. În ultimii ani, s-a dus o muncă susținută pentru extinderea școlilor în mediul rural și, o dată cu aceasta, lichidarea școlilor cu o singură clasă.

O situație comparativă între Republica Democrată Germană și Germania Occidentală arată că dintr-un număr de 4.114 școli cu o singură clasă, cîte erau în 1945, anul aceasta în R.D.G. nu mai există decît 17, în timp ce în R.F.G. ele au crescut continuu, în prezent depășind cifra de 8.000, adică 28,3% din numărul total al școlilor Germaniei Federale.

O dată cu reorganizarea școlii pe principii democratice s-au schimbat fundamentul și conținutul învățămîntului. În 1951 au fost elaborate noi programe analitice și noi manuale create în funcție de cerințele învățămîntului nou. Școala germană nouă și-a propus ca scop principal creșterea unui tineret cult, bine pregătit pentru a face față sarcinilor mari pe care le pune în față construcția socialismului, un tineret educat în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

Mergînd pe linia îmbunătățirii continue a structurii și conținutului învățămîntului în prezent în R.D.G. se muncește intens la o nouă reorganizare a școlii. Treptat, pînă în 1964, în locul școlii elementare obligatorii de 8 ani se va introduce învățămîntul de cultură generală — obligatoriu — de 10 ani. În regiunile Berlin și Halle acest lucru urmează să fie înfăptuit încă din anul 1961. Învățămîntul general obligatoriu de 10 ani va fi realizat în cadrul școlii medii politehnice. Planul de învățămînt al acestei școli a fost supus în anul școlar trecut unei ample discuții publice. La încheierea anului școlar 1958/59 el a fost definitivat și o dată cu deschiderea noului an școlar, a intrat în vigoare.

În școlile din R. D. Germană se pune un mare accent pe învățămîntul politehnic. Principalul mijloc de realizare a lui este „Ziua învățămîntului în producție” introdusă o dată pe săptămînă, în programul claselor VII—X, începînd cu anul școlar trecut. În „Ziua învățămîntului în producție” elevii lucrează efectiv în întreprinderile industriale sau agricole aplicînd în practică cunoștințele teoretice dobîndite la fizică, chimie, biologie, desen tehnic etc. „Ziua învățămîntului în producție” înarmează pe elevi cu cunoștințele elementare de bază necesare muncii în industrie sau agricultură.

Pedagogii, parte integrantă din frontul oamenilor muncii care construiesc socialismul în R. D. Germană muncesc cu rivă pentru traducerea în viață a nobilei sarcini de creștere a unui tineret nou, viitor constructor al socialismului.

Cu prilejul marii sărbători a poporului german oamenii muncii din țara noastră urează oamenilor muncii din R. D. Germană noi succese în muncă. Pedagogii romîni trimit colegilor lor din Republica Democrată Germană salutul lor fierbinte, urîndu-le muncă spornică în educarea tinerei generații.

Expoziția de pictură a școlărilor romîni

La 4 octombrie la Palatul Pionierilor din Vilnius s-a deschis expoziția de artă plastică a elevilor din România. Sînt expuse 61 de lucrări. Luînd cunoștință de creația elevilor romîni, profl. Vitautas Maškaivicius, maestru emerit al artei din R.S.S. Lituaniană, a declarat unui corespondent TASS: „Expoziția de pictură a elevilor romîni mi-a produs o impresie plăcută. Creația elevilor romîni înfățișează viața nouă pe care o trăiește întregul popor”.

Pictorul lituanian a remarcat în mod deosebit tabloul „Pionierii strîng metal” al elevului din clasa V-a Iacobescu Ion din București.